

RÅDSDIREKTIV 95/53/EF**av 25. oktober 1995****om fastsettelse av prinsippene for organisering av offentlige kontroller på førvareområdet(*)**

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 43,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet⁽²⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

Førvarer har fått meget stor betydning for Fellesskapets landbruk.

Fastsettelse av prinsipper på fellesskapsplan for å organisere offentlige kontroller på førvareområdet bidrar til å beskytte dyrehelsen, folkehelsen og miljøet, sikre at handelstransaksjonene følger god forretningsskikk og ivareta forbrukernes interesser.

Det må fastsettes regler for organisering av offentlige kontroller av førvarer med henblikk på det brede utvalget av produkter som brukes, den store mengden varer det handles med, den integrerte strukturen i sektoren og særlig behovet for å sikre hygienekravene til føvarene og kvalitetskravene til næringsmidlene.

For å nå den ønskede målsetting, må reglene som fastsettes i dette direktiv, omfatte alle produkter og stoffer som brukes i førvarer i Fellesskapet. Det må derfor også organiseres kontroll med produkter som innføres eller frigis for fri omsetning i Fellesskapet.

Definisjonen av "vedkommende myndighet" er ikke til hinder for at medlemsstatene helt eller delvis delegerer denne myndighets ansvar for å gjennomføre offentlige kontroller på førvareområdet, forutsatt at kontrollene fortsatt står under deres myndighet.

Skal kontrollene være effektive, må de utføres regelmessig. Kontrollene må ikke være begrenset med hensyn til gjenstand, handelstrinn eller tidspunkt, og de må utføres i former som er best egnet til å sikre at de er effektive.

For å sikre at kontrollrutinene ikke omgås, må det fastsettes at medlemsstatene ikke skal kunne unnta et produkt fra hensiktsmessig kontroll fordi det er beregnet på eksport til en stat utenfor Fellesskapet.

Produkter fra tredjestater skal gjennomgå dokumentkontroll og identitetskontroll ved stikkprøver når de innføres til Fellesskapets territorium.

Det må fastsettes at medlemsstatene skal ha mulighet til å utpeke innførselssteder for å sikre at kontrollen av innførte produkter utføres effektivt, uten at andre relevante bestemmelser om veterinærkontroll og krav til dyrehelse og folkehelse fastsatt i fellesskapsreglene berøres, særlig i direktiv 90/675/EØF⁽⁴⁾ og 92/118/EØF⁽⁵⁾.

Det bør fastsettes prinsipper for organisering og oppfølging av den fysiske kontroll som skal foretas av vedkommende myndigheter.

Når det gjelder handel innenfor Fellesskapet, må det legges vekt på kontrollene som skal foretas på opprinnelsesstedet. Men dersom det foreligger mistanke om uregelmessigheter, kan kontrollen unntaksvis foretas under transporten av varene eller på bestemmelsesstedet.

Denne løsningen forutsetter større tillit til kontrollene som utføres av avsendermedlemsstaten. Avsendermedlemsstaten må derfor sørge for at kontrollen utføres på en hensiktsmessig måte.

Det må fastsettes bestemmelser om hvilke tiltak som skal treffes, dersom en kontroll viser at en forsendelse ikke er i samsvar med reglene.

Av hensyn til effektiviteten må avsendermedlemsstaten sørge for at produktene er i samsvar med fellesskapsreglene. I tilfelle overtredelser bør Kommisjonen kunne handle i samarbeid med

(*) Denne fellesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 265 av 8.11.1995, s. 17, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 101/1999 av 24. september 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg I (Veterinære og plantesanitære forhold), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 313 av 19.11.1993, s. 10.

(2) EFT nr. C 128 av 9.5.1994, s. 97.

(3) EFT nr. C 127 av 7.5.1994, s. 10.

(4) EFT nr. L 373 av 31.12.1990, s. 1. Direktivet sist endret ved forordning (EØF) nr. 1601/92 (EFT nr. L 173 av 27.6.1992, s. 13).

(5) EFT nr. L 62 av 15.3.1993, s. 49. Direktivet sist endret ved kommisjonsvedtak 94/723/EF (EFT nr. L 288 av 9.11.1994, s. 48).

de berørte medlemsstatene, særlig ved å avlegge besøk på stedet og treffe de tiltak som situasjonen krever.

I samsvar med rådsdirektiv 70/373/EØF⁽¹⁾ må det på fællesskapsplan fastsettes de prøvetakings- og analysemetoder som er nødvendige for å utføre de offentlige kontrollene av fôrvarer.

Selv om virksomhetene ikke skal ha rett til å motsette seg kontroll, må deres legitime rettigheter ivaretas, særlig deres rett til produksjonshemmeligheter og klageadgang.

Myndighetene som har ansvaret for kontrollene, kan være forskjellige fra medlemsstat til medlemsstat. Det bør derfor offentliggjøres en liste over vedkommende myndigheter på dette området i hver medlemsstat, med angivelse av territoriene de har ansvaret for, og over laboratoriene som har tillatelse til å utføre analyser i forbindelse med kontrollene.

Selv om det i første rekke er opp til medlemsstatene å fastsette kontrollprogrammene, er det innenfor rammen av det indre marked også nødvendig å opprette samordnede programmer på fællesskapsplan.

Det bør overlates til Kommissjonen å treffe tiltak for å gjennomføre dette direktiv –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

KAPITTEL I

INNLEDENDE BESTEMMELSER

Artikkel 1

1. Dette direktiv fastsetter prinsippene for organisering av offentlige kontroller på fôvareområdet.
2. Dette direktiv får anvendelse uten å berøre mer spesifikke fællesskapsbestemmelser, særlig Fellesskapets tollbestemmelser og Fellesskapets veterinærbestemmelser.

Artikkel 2

1. I dette direktiv menes med
 - a) “offentlig kontroll på fôvareområdet”, heretter kalt “kontroll”: vedkommende myndigheters kontroll av samsvar med fællesskapsbestemmelsene fastsatt i
 - rådsdirektiv 70/524/EØF av 23. november 1970 om tilsetningsstoffer i fôrvarer⁽²⁾,

- rådsdirektiv 74/63/EØF av 17. desember 1973 om fastsettelse av det høyest tillatte innhold av uønskede stoffer og produkter i fôrvarer⁽³⁾,
- rådsdirektiv 77/101/EØF av 23. november 1976 om markedsføring av ublandede fôrvarer⁽⁴⁾,
- rådsdirektiv 79/373/EØF av 2. april 1979 om markedsføring av fôrblandinger⁽⁵⁾,
- rådsdirektiv 82/471/EØF av 30. juni 1982 om visse produkter som brukes i fôrvarer⁽⁶⁾,
- rådsdirektiv 93/74/EØF av 13. september 1993 om fôrvarer med særlige ernæringsformål⁽⁷⁾ og
- alle andre bestemmelser på fôvareområdet som fastsetter at det skal foretas offentlige kontroller i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv,

- b) “dokumentkontroll”: kontroll av dokumentene som følger med et produkt, eller av andre opplysninger gitt om produktet,
 - c) “identitetskontroll”: visuell kontroll av samsvar mellom dokumenter, merking og produkt,
 - d) “fysisk kontroll”: kontroll av selve produktet, herunder eventuell prøvetaking og laboratorieundersøkelse,
 - e) “produkt”: enhver fôvare og ethvert stoff som brukes som fôr,
 - f) “vedkommende myndighet”: den sentrale myndighet i en medlemsstat som har ansvar for å foreta offentlig kontroll på fôvareområdet,
 - g) “virksomhet”: ethvert foretak som produserer eller framstiller et produkt, eller som tar hånd om produktet i et mellomledd før det markedsføres, eller som markedsfører produktet,
 - h) “markedsføring”: besittelse av produkter med henblikk på salg eller andre former for overdragelse til tredjemann, enten som gave eller mot vederlag, og også selve salget og de andre formene for overdragelse.
2. Definisjonene i Fellesskapets regelverk på fôvareområdet får anvendelse i den grad de er relevante.

⁽¹⁾ EFT nr. L 170 av 3.8.1970, s. 2. Direktivet sist endret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 (EFT nr. L 362 av 31.12.1985, s. 8).

⁽²⁾ EFT nr. L 270 av 14.12.1970. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 94/77/EF (EFT nr. L 350 av 31.12.1994, s. 113).

⁽³⁾ EFT nr. L 38 av 11.2.1974, s. 31. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 94/16/EF (EFT nr. L 104 av 23.4.1994, s. 32).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 32 av 3.2.1977, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 90/654/EØF (EFT nr. L 353 av 17.12.1990, s. 48).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 86 av 6.4.1979, s. 30. Direktivet sist endret ved direktiv 93/74/EØF (EFT nr. L 237 av 22.9.1993, s. 23).

⁽⁶⁾ EFT nr. L 213 av 21.7.1982, s. 8. Direktivet sist endret ved direktiv 93/74/EØF (EFT nr. L 237 av 22.9.1993, s. 23).

⁽⁷⁾ EFT nr. L 237 av 22.9.1993, s. 23.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal treffe alle tiltak som er nødvendige for å sikre at kontrollen foretas i samsvar med dette direktiv.
2. Medlemsstatene skal ikke fritta et produkt fra egnet kontroll fordi det er beregnet på eksport.

Artikkel 4

1. Kontrollene skal foretas
 - a) regelmessig,
 - b) ved mistanke om manglende samsvar,
 - c) i et omfang som står i forhold til den fastsatte målsetting, særlig med henblikk på farene og på erfaringene som gjøres.
2. Kontrollene skal omfatte alle produksjons- og framstillingstrinn, mellomtrinn før markedsføringen og selve markedsføringen, herunder import og bruk av produktene.

Vedkommende myndighet skal velge ut det eller de trinn som er best egnet til den påtenkte undersøkelsen.

3. Kontrollen skal som hovedregel foretas uten forhåndsvarsel.
4. Kontrollen skal også omfatte bruk som er forbudt for forvarer.

KAPITTEL II

IMPORT FRA TREDJESTATER*Artikkel 5*

Som unntak fra artikkel 4 nr. 1 skal medlemsstatene treffe de nødvendige tiltak for å sikre at vedkommende myndigheter foretar dokumentkontroll av hvert parti og identitetskontroll ved stikkprøver av produkter som innføres til Fællesskapets tollområde, for å fastslå produktene

- art,
- opprinnelse,
- geografiske bestemmelsessted,

for å avgjøre hvilken tollprosedyre som skal anvendes på dem.

Artikkel 6

Med henblikk på kontrollen fastsatt i artikkel 5 kan medlemsstatene utpeke bestemte innførselssteder til sitt territorium for de forskjellige produkttypene.

For samme formål kan de kreve å bli varslet på forhånd om datoen for produktene ankomst til et bestemt innførselssted.

Artikkel 7

Medlemsstatene skal ved fysisk stikkprøvekontroll undersøke om produktene er i samsvar med forskriftene, før de frigis til fri omsetning.

Artikkel 8

1. Dersom kontrollen viser at produktene ikke er i samsvar med de lovfestede kravene, skal medlemsstaten forby at de innføres eller frigis til fri omsetning, og påby at de sendes ut igjen av Fællesskapets territorium. Den skal straks underrette Kommissjonen og de andre medlemsstatene om at den har avvist produktene, og angi hvilke overtredelser som er fastslått.

2. Som unntak fra nr. 1 kan medlemsstatene på vilkårene fastsatt av vedkommende myndighet, gi tillatelse til at produktene enten

- bringes i samsvar med kravene innen en fastsatt frist,
- dekontamineres dersom det er hensiktsmessig,
- behandles på annen passende måte,
- brukes til andre formål eller
- destrueres.

Medlemsstatene skal påse at tiltakene nevnt i første ledd ikke fører til negative virkninger på folkehelsen, dyrehelsen eller miljøet.

3. Kostnadene i forbindelse med tiltakene nevnt i nr. 1 og 2, skal dekkes av den som har tillatelsen, eller dennes representant.

Artikkel 9

1. Dersom produktene ikke frigis til fri omsetning på territoriet til medlemsstaten som foretar kontrollen omhandlet i artikkel 5 og eventuelt fysisk kontroll, skal denne medlemsstaten overlevere et dokument til den berørte person, der det angis hvilken type kontroll som er utført, og resultatene av den. Handelsdokumentene skal inneholde en henvisning til dette dokumentet.

Bestemmelsesmedlemsstatens rett til å foreta stikkprøvekontroll av produkter skal imidlertid ikke berøres av dette.

2. Innen 30. april 1998 skal det etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23, vedtas et standarddokument og eventuelt nærmere regler for gjennomføring av nr. 1.

KAPITTEL III

HANDEL INNENFOR FELLESSKAPET

Artikkel 10

Medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at produkter som skal sendes til en annen medlemsstat, kontrolleres med samme omtanke som produkter beregnet på markedsføring på eget territorium.

Avsnitt 1

Kontroll på opprinnelsesstedet*Artikkel 11*

1. Medlemsstatene skal sørge for at vedkommende myndighet foretar kontroll av virksomhetene for å fastslå at de oppfyller kravene i fællesskapsreglene, og at produkter beregnet på markedsføring er i samsvar med Fællesskapets krav.

2. Dersom det er grunn til mistanke om at kravene ikke oppfylles, skal vedkommende myndighet foreta den nødvendige kontroll, og dersom mistanken bekreftes, skal den treffe egnede tiltak.

Avsnitt 2

Kontroll på bestemmelsesstedet*Artikkel 12*

1. Vedkommende myndighet i bestemmelsesmedlemsstaten kan uten å forskjellsbehandle foreta stikkprøvekontroll på bestemmelsesstedet for å kontrollere om produktene er i samsvar med bestemmelsene i artikkel 2 nr. 1 bokstav a).

2. Dersom vedkommende myndighet i transitmedlemsstaten eller bestemmelsesmedlemsstaten har opplysninger som gir grunn til anta at det foreligger en overtredelse, kan det dessuten foretas kontroll under transporten av produktene på medlemsstatens territorium.

Artikkel 13

1. Dersom en medlemsstat ved kontroll av en forsendelse på bestemmelsesstedet eller under transport fastslår at produktene ikke er i samsvar med bestemmelsene i artikkel 2 nr. 1 bokstav a), skal den treffe egnede tiltak og på vilkår fastsatt av vedkommende myndighet, formelt oppfordre avsenderen, mottakeren eller annen bemyndiget person til å sørge for at produktene enten:

- bringes i samsvar med kravene innen en fastsatt frist,
- dekontamineres dersom det er hensiktsmessig,

- behandles på annen passende måte,
 - brukes til andre formål,
 - tilbakesendes til opprinnelsesstaten etter at vedkommende myndighet i staten der opprinnelsesvirksomheten ligger, er blitt underrettet, eller
 - destrueres.
2. Kostnadene i forbindelse med tiltakene nevnt i nr. 1, skal dekkes av avsenderen eller annen berettiget person, herunder eventuelt mottakeren.

Avsnitt 3

Samarbeid i tilfeller der overtredelser fastslås*Artikkel 14*

Dersom produktene destrueres, brukes til andre formål, sendes tilbake til opprinnelsesstaten eller dekontamineres som nevnt i artikkel 13 nr. 1, skal bestemmelsesmedlemsstaten omgående ta kontakt med avsendermedlemsstaten. I de øvrige tilfellene kan bestemmelsesmedlemsstaten ta kontakt med avsendermedlemsstaten. Avsendermedlemsstaten skal treffe nødvendige tiltak og underrette bestemmelsesmedlemsstaten om hvilken type kontroll som er foretatt, resultatene av denne, hvilke vedtak som er gjort, og begrunnelsen for vedtakene.

Dersom bestemmelsesmedlemsstaten frykter for at disse tiltakene ikke er tilstrekkelige, skal de to medlemsstatene sammen søke å rette opp situasjonen, og kan i den forbindelse eventuelt avlegge felles besøk på stedet.

Dersom kontrollene i samsvar med artikkel 12 avslører gjentatte uregelmessigheter, skal bestemmelsesmedlemsstaten underrette Kommissjonen og de andre medlemsstatene.

Artikkel 15

1. På anmodning fra bestemmelsesmedlemsstaten eller på eget initiativ kan Kommissjonen alt etter arten av overtredelser som er fastslått,
- sende representanter til den berørte virksomhet i samarbeid med vedkommende medlemsstat,
 - oppfordre avsendermedlemsstaten til å skjerpe kontrollen av produktene fra den berørte virksomhet.
2. Kommissjonen skal underrette vedkommende medlemsstater om sine konklusjoner.

I påvente av Kommissjonens konklusjoner skal avsendermedlemsstaten på anmodning fra bestemmelsesmedlemsstaten skjerpe kontrollen av produktene fra den berørte virksomhet.

Bestemmellesmedlemsstaten kan for sitt vedkommende skjerpe kontrollen av produktene fra samme virksomhet.

3. Kommisjonen kan ta situasjonen opp til behandling i komiteen nevnt i artikkel 23. Den kan gjøre de nødvendige vedtak etter framgangsmåten fastsatt i samme artikkel, herunder vedtak om omsetning av produktene innenfor Fællesskapet.

Avsnitt 4

Kontroll på driftsenhetene

Artikkel 16

Medlemsstatene skal sørge for at vedkommende myndighet har adgang til steder der landbruksproduksjon drives og produktene framstilles eller brukes, for å utføre de foreskrevne kontrollene.

KAPITTEL IV

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 17

1. Medlemsstatene skal sørge for at kontrollene utføres på en måte som sikrer at leveringen av produktene forsinkes minst mulig og kontrollen ikke fører til urimelige hindringer for markedsføringen av produktene.

2. Medlemsstatene skal pålegge kontrollørene taushetsplikt.

Artikkel 18

1. Dersom det tas prøver av produktene med henblikk på analyse, skal medlemsstatene treffe nødvendige tiltak for å sikre at

- de som kontrolleres, har rett til å få utført en ny vurdering,
- offentlig forseglede referanseprøver blir oppbevart.

2. Medlemsstatene skal utarbeide en liste over laboratorier som har ansvar for å utføre analysene. De skal sørge for at disse laboratoriene utpekes på grunnlag av sine kvalifikasjoner.

3. Medlemsstatene skal påse at prøvetakingen og analysene utføres i samsvar med fællesskapsreglene.

Dersom det i fællesskapsreglene ikke finnes bestemmelser om prøvetakings- og analysemetoder, skal medlemsstatene treffe nødvendige tiltak for å sikre at kontrollen foretas

- i samsvar med standarder godkjent av internasjonale organisasjoner,

- i samsvar med vitenskapelig anerkjente nasjonale regler som oppfyller traktatens generelle prinsipper, dersom nevnte standarder ikke finnes.

4. Nærmere bestemmelser om gjennomføringen av denne artikkel skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23.

Artikkel 19

Hver medlemsstat skal treffe nødvendige tiltak for å sikre at bestemmelsene i dette direktiv anvendes fullt ut. Det skal fastsettes sanksjoner i tilfelle overtredelse av disse tiltakene. Sanksjonene skal være effektive, være tilpasset formålet og virke forebyggende.

Artikkel 20

Dette direktiv berører ikke den klageadgang som gjeldende lovgivning i medlemsstatene gir i forhold til vedtak gjort av vedkommende myndigheter.

Vedtaket gjort av vedkommende myndighet når det er fastslått en overtredelse, skal meddeles den berørte næringsdrivende eller dennes representant med angivelse av begrunnelsen for vedtaket.

Dersom den næringsdrivende eller dennes representant anmoder om det, skal vedtaket og begrunnelsen for vedtaket meddeles ham skriftlig med angivelse av klageadgang som står til rådighet i henhold til gjeldende lovgivning i medlemsstaten som foretar kontrollen, og av framgangsmåte og frister for klagen.

Artikkel 21

Ett år etter at dette direktiv har trådt i kraft, skal hver medlemsstat underrette Kommisjonen om

- vedkommende myndighet eller myndigheter og deres geografiske og faglige ansvarsområde,
- laboratoriet eller laboratoriene nevnt i artikkel 18 nr. 2,
- den eventuelle listen over innførselssteder nevnt i artikkel 6.

Disse opplysningene samt senere endringer skal offentliggjøres i "C"-serien av *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 22

1. Medlemsstatene skal senest 1. oktober 1998 ha utarbeidet programmer som fastsetter de nasjonale tiltak som skal iverksettes for å nå dette direktivs målsetting.

Programmene skal ta hensyn til medlemsstatenes særlige situasjon og spesifisere arten og hyppigheten av kontrollene, som skal foretas regelmessig.

2. Innen 1. april hvert år og første gang innen 1. april 2000 skal medlemsstatene oversende Kommisjonen alle relevante opplysninger om gjennomføringen av programmene omhandlet i nr. 1 i løpet av det foregående år, og særlig presisere

- kriteriene som er brukt ved utarbeidingen av programmene,
- antallet og arten av kontroller som er foretatt,
- resultatene av kontrollene, særlig antallet og arten av overtredelser som er fastslått,
- tiltakene som er truffet i de tilfeller der overtredelser er fastslått.

3. Innen 1. oktober hvert år og første gang innen 1. oktober 2000 skal Kommisjonen framlegge en samlet og sammenfattende rapport om resultatene av kontrollene som er foretatt på fellesskapsplan, sammen med forslag til rekommandasjon om et samordnet kontrollprogram for neste år som skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 23. Denne rekommandasjonen kan om nødvendig endres senere dersom gjennomføringen av det samordnede programmet krever det.

Det samordnede programmet skal særlig angi hvilke kriterier som fortrinnsvis skal anvendes ved gjennomføringen.

Opplysningene nevnt i nr. 2 skal ha et eget avsnitt om gjennomføringen av det samordnede programmet.

Artikkel 23

1. Kommisjonen skal bistås av Den faste komité for forvarer, nedsatt ved vedtak 70/372/EØF⁽¹⁾, heretter kalt "komiteen".

2. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

3. a) Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

b) Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 24

1. Medlemsstatene skal vedta de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 30. april 1998. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 25

Dette direktiv trer i kraft dagen etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 26

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 25. oktober 1995.

For Rådet

L. ATIENZA

Formann

⁽¹⁾ EFT nr. L 170 av 3.8.1970, s. 1.